

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a Jókai-nyitászékben.

A katolikus nagygyűlés.

Windhorst, a német katolikusok egykori lánglelkű apostola „*ősi hadgyakorlatoknak*“ szokta volt nevezni a katolikus nagygyűléseit. Összejöttek a vezérek, végignézték a hadgyakorlatok tömött sorain mérlegelték az erőket, szemtől-szembe állván felbuzdították a szíveket, lelkesedésre, kitartásra, munkára serkentették a tettevagyó vezéreket és közkatonákat.

A Budapesten tartott országos kath. nagygyűlés nemcsak méltó az előbbi évek gyűléseihez, sőt felülmúlja őket. Ha másból nem látnók, látjuk abból a kaján irigységéből, az agyonhallgatás, vagy agyonferdítés zsidótrufangon alapuló ezerféle módjából. Hogy tekeregnek, hogy rókáikodnak körülötte. El nem halgathatják, hiszen kiszúrta a szemeket, látja egész Budapest, hogy megváltozott a város képe. Tehát ferdítenek és hazudoznak. Ez az ő módszerük. De mutatja a mi erőnket és hatalmunkat.

Helyesen van. Az ellenfél, illetőleg az ellenség kovácsoljon össze beununket láncá. Mi magunktól szertehullanánk.

A gyűlések egytől-egyik a méltóság és erő kifejezései.

Zichy János gróf beszéde, melylyel az első gyűlést megnyitotta, általános figyelmet és hatást keltett országszerte. Mint a világító nap ugy sugárzik a katolizmus s diadalmasan halad előre az igazság útján. Fundamentumát változhatlan, de stílusa a kor kívánalma szerint változik. Ez eszmék oly szép és mély igazságokat tartalmaznak, hogy valóban megérdemlik, hogy az egész ország meghallja, illetőleg olvassa őket Zichy János gróf beszédét itt adjuk egész terjedelmében:

Nagyméltóságú védnöki kar! Tisztelt Nagygyűlés! Véghetetlen örömmre szolgál, hogy minden megszokás nélkül, immár a negyedik nagygyűlésen üdvözölhettem a magyar katolikus közönség színet-javát.

Örülök különösen annak, hogy a nagygyűlések iránti érdeklődés e hazában mindig tágabb körökre terjed. És ez jól van így. A katolikus vallás maga koncepciójában és alap gondolatában örösi, eredményében isteni, rendeltetésében tulvilági célokat van hivatva szolgálni, ne legyenek tehát kicsinyesek és elfogultak, követelők önmagukban és együttvéne, ne legyen fokozat a buzgalom és érdeklődésben, ne egymás után, hanem egymás mellett sorakozzunk és sorakoztassunk mindenkit, aki katolikus, tekintet nélkül arra, hogy egyénileg a vallási tökéletesség minő fokon áll; mert mi nem a fanatizmust, hanem a vallásosságot akarjuk ápolni e hazában, épp azért türellemmel és szeretettel akarunk működni azon katolikus érdekek szolgálatában, amelyekért ma is összegyűltünk.

Tisztelt nagygyűlés! Mi nem mint világi és politikai célok szolgálatában állók gyűltünk ma itt egybe, nem politizálni akarunk a nagygyűlésen,

mert az ma talán elválaszthatna, azt tehát ne keressük, hanem egyesüljünk abban, ami minden katolikusok egyesíthet a mai viszonyok között is, — egyesüljünk a végcél gondolatában, mely a katolizmus megerősödésében áll s mely célt az életben ma még ki-ki azon az uton szolgálja, amelyen azt saját meggyőződése szerint szolgálni célszerűnek és helyesnek tartja.

Nekünk katolikusoknak azonban végre is egyesülni kell, össze kell tartanunk és ha ma még különféle utakon, de már most is egy és ugyanazon cél felé kell törekednünk. Ne aggodjunk tehát amiatt, hogy a közéletben ma még nem haladhatunk mindig egy uton; a napnak sugarai is bár szerte ágaznak, mégis földünket melegítik, világítják és termékenyítik.

Az életben szétágazó utakon járó katolikusokat vannak hivatva ezen nagygyűlések szeretetben és lelkesedésben egyesíteni, nemcsak azért, hogy e pár napon át együtt működjünk, hanem első sorban azért, hogy kifejlődhessék közöttünk a szolidaritás azon érzése, mely eddig hiányzott, sőt fájdalom, meg ma is hiányzik, azért voltak a társadalomban, az életben, a politikában eddig oly eltérők a mi utaink. Amint ki fog fejlődni itt ezen nagygyűléseken a szolidaritás érzése, azon pillanatban megértjük egymást, találkozni fogunk a társadalomban, a magán és közéletben is és a napnak ma még szerte ágazó ereje egy hatalmas fény- és hő sugarban át fogja hatni az egész hazát. És ezen egységességre szükség lesz nem szeparatizmus törekvések érdekében, hanem azért, mert bizonyos főfontosságú célok csak a társadalmi, vagy politikai tevékenység mezején és csak egyesült erővel érhetőek el. A katolikus társadalmat megalakítani, katolikus intézményeinket, melyeknek gyökerei az állami élet talajából is táplálkoznak, megóvni és gyarapítani csakis úgy lehet, ha azokat nemcsak itt, hanem a közéletben is egyesült erővel védjük és erősítjük!

Tisztelt Nagygyűlés! A katolizmusnak legnagyobb ereje abban áll, hogy a kor uralkodó eszméit megérti, azokhoz alkalmazkodni tud és nem fél a haladástól ezért, mert biztos isteni eredete felől és így érzi, hogy az egyház minden század hala dásával lépést tud tartani.

Nem tesz tehát senki szolgálatot az egyháznak, aki fél a világszegtől, vagy aki hermetice el akar zárkózni, vagy el akarja zárni az egyházat a kor szellemétől. Tudatában ez isteni mű tökéletességének, minden katolikus bátran tekintsen a tudás napjába, mindenkik szívatja magába a kor szellemét is, amely ugyanis olyan, mint a levegő, melyet minden körülmények között magunkba kell szívni, ha szellemileg egyáltalán élni akarunk. Ismernünk kell egyzóval a kor szellemét, ha célunk arra bármely befolyást gyakorolni.

Egyházunk tekintélyének bár öntudatlan, de mondhatnám legnagyobb veszélyeztetői tehát a külvilág előtt szűkkeblűek, az elfogultak, a féltékenyek, mert minél nagyobb lélekkel, tágabb szívvel, az egész emberiségre kiterjesztett szeretettel szolgáljuk éppen mi katolikusok az egész emberiség ügyét és gyakorolunk arra üdvös befolyást, annál inkább fokoztuk tekintélyét és neveltük hatalmát magának a katolikus egyháznak.

Egyházunk tanainak dogmatikus alapja tehát ne tegyen elfogultá és ne téveszsen meg senkit. A dogmák csak fundamentumát képezik az épületnek; ezek változhatlanok, de maga az épület stílusa a korrall változik. Ezt tapasztaltuk kétezer év történetéből és jól van ez így, mert

ezen változás lehetőségében van egyházunk örökéletvalóságának föltétele.

Előre tehát! a tudás és haladás terén hatást és befolyást gyakorolva mindenre, amit emberi elme és kedély állandóan alkot, mindig tökéletesedni, egy lépéssel sem elmaradni, sohasem elzárkózni, hanem a kor szellemét mindig nyomon követve, azt irányítani, befolyásolni és nemesíteni: ez a katolikus egyház és társadalom egyik legszebb föladata.

Igy fogunk, tisztelt Nagygyűlés, tekintélyt szerezni az egyháznak, így lesz a modern világnézet előtt is létoka a katolikusok társadalmi együttélésének, így fogjuk szolgálni a mi érdekeinken kívül a hazát, sőt az egész emberiség érdekeit is, de egyuttal így válunk erősekké e század nagy küzdelmei számára, melyek nem az anyagi, hanem a szellemi téren fognak végig harcoltatni. Mert nagy küzdelmeknek nézünk elébe, tisztelt katolikus Nagygyűlés, ez tagadhatatlan, de nem olyanoknak, a hol a nyers erő fog egymással szembeszállani és összeütközni, hanem be fog következni a küzdelem azon kora, melyben a modern hitetlen tudományval fog kelleni megvívni a kemény tusát. Erre a nagy harcra kell készülni a katolizmusnak és a katolikus társadalomnak az egész világon.

A fegyvereknek pedig egyenlőknek kell lenni, ha veszteséget nem akar szenvedni az egyház. Tanulni tehát haladni, fejlődni, művelődni szellemi téren, ez legyen a katolikus társadalom modern jelszava.

Nem harcolni kicsinyes okokból, nem versenyezni magunk között harmadrendű és talán nem mindig elvi jelentőségű célokért, hanem első sorban oda hatni: hogy a tudományok terén, a tudás fegyvereivel, a szellemi fölény világosságánál a hitetlen irányzatokkal szemben megvívassuk és meg is nyerhessük a döntő csatát.

Ezen célból kell ma szerveznedünk első sorban társadalmi téren, ezért kell a katolikus irodalmat, katolikus bölcsészetet és egyéb tudományokat ápolnunk; ezért kell iskoláinkat tökéletesíteni, minden áron arra törekedni és istent kérni, hogy minél tudományosabban képzett, erős meggyőződésű papságunk legyen. Csak így fogunk imponálni a modern világnak és így tényleg hatni is fogunk azért, mert nemcsak látványos tekintélyünk és anyagi erőnk, hanem erkölcsi súlyunk is lesz.

Ezt a megbecsülhetetlen értéket, ezen erkölcsi súlyt szeretném megszerezni egyháznak és a magyar katolizmus számára nemcsak azért, hogy dicsőségben és fényben ragyogjon, hanem hogy segítségével elfoglalhassuk és betölthessük a modern államban és a modern társadalomban azt a helyet, melyet elfoglalni — ha élni, fejlődni és diadalmaskodni akarunk — kötelesség.

Ezen szent cél nagyságától áthatva üdvözölöm a tisztelt kongresszust azon erős meggyőződésben, hogy a magyar katolizmus jövője a mi kezünkben van. A jelen generációtól fogja számonkérni a jövő, hogy vajjon birt-e elég önzetlenséggel, akaraterevel és idealizmussal arra nézve, hogy megvédje és megerősítse a magyar szent korona ezen alapzatát. Az államalkotó katolizmus megőrzéséről és megszilárdításáról van szó, így tehát fáradozni és dolgozni nekünk épp ugy vallási, mint hazafiai kötelességünk. Arra kérem az istent, hogy adjon minden egyes katolikusnak az országban elég belátást és kitartást: ezen nagy kötelesség teljesímeretes teljesítésére. A nagygyűlést ezennel megnyitom.

Mai lapunk 4 oldal.

A „Máv.” szennyese.

Három nap óta egy öt év óta húzódo bűn-per foglalkoztatja a székesfehérvári bír. törvényszéket. Szövevényes, bonyodalmas ügy, hogy minden egyes részlete külön tanulmányt igényel s még a jogász éles szemének is jól bele kell tekinteni az élet rengeteg labirintusába, a lélektan rejtelmeibe, a törvények, utasítások, szabályzatok és rendeletek tömkelegébe, hogy megtalálja a jelen bűnyűg rejtjelmes sötétségében azt az anyagi igazságot, mely a bíróság ítéletének fundamentumát képezi.

A bűnper anyaga a következő: *Király Kálmán* magyar államvasúti ellenőr 1898. évi október hó 20-án reggel 5 órakor megjelent a duna-Adonyi vasúti állomáson s *Jánszky J. László* állomásfőnök előtt kijelentette, hogy rovoncsolni fog. A rovoncsolásnál felvett lelet szerint 517 frt. 55 kr. hiány állapotot meg s *Király* állítása szerint ezt *Jánszky* nyomban meg is térítette. Ezzel szemben *Jánszky* kijelenti, hogy az 1898. évi október hó 20-án megejtett rovoncsolás alkalmával felvett pénztári lelet szerint 18 frt. 96 kr. felesleg állapotot meg s ez a lelet úgy a rovoncsoló ellenőr, mint a számadó által egy tanu jelenlétében aláírattott. A jelzett körülmény dacára a 20-án megszakított rovoncsolást *Paraicz Mat.* szombathelyi ellenőr közbenjöttével *Király Kálmán* október hó 23-án folytatta, 24-én befejezte, de vele (t. i. *Jánszkyval*) utólag alá nem íratta. Az ekként módosított lelet tünteti fel az 517 frt. 55 kr. kitévő hiányt. *Jánszky* szerint ez utólagos bevezetés, mely nem a helyszínen, sőt más títával is iródott a lelet megfelelő rovatába.

A hiány jelentékeny részét képezi 17 hordó szénkénegé ára, 482 frt. 17 kr. *Király* ellenőr pénztárvizsgálati lelete szerint október 20-án vagyis a rovoncsolás napján a 17 hordó szénkénegé már nem volt a raktárban. A lelet ezen adatát támogató raktárrovncsolási jegyzék hiányzik, azt sem *Király* ellenőr, sem az üzletvezetőség, sem a vasutigazgatóság felmutatni nem tudja. Állítólag kislejelték. Ezzel szemben a szénkénegé tulajdonosok, sőt maga a község jegyzője is, ki jelentékeny szerepet vitt a szénkénegé szállításánál, irásbeli nyilatkozatot adtak, hogy a szénkénegé tartalmazó hordók közül négyet október 20-án, hatot 21-én, hatot 22-én és egyet 30-án szállítottak el. E szerint október 20-án legalább is tizenhárom hordó szénkénegé még a vasúti raktárban volt. Ezen irásbeli nyilatkozatban foglaltakkal a főtárgyalás során kihallgatott tanuk ellentétes vallomást nem tettek, sőt ezt megismélték a legtöbben esküvel erősített vallomással. Az alaki igazság tehát kétségtelenül az: hogy 1898. október 20-án a hordóknak raktározva kellett lenni s így a lelet erre vonatkozó adata a valóságnak meg nem felel.

Ezt az alaki igazságot kétségtelen tényként kell elfogadnunk annál is inkább, mert a raktárrovncsolási jegyzék, mely a pénztári lelet adatai hitelességénél okmányyszerű jelleggel bír, hiányzik. Ha ekként kétségessé vált a pénztári lelet hitelessége, a 482 frt. 17 kr. szénkénegé-értéknek hiányként való szerepeltetése is aggályos.

Egyébként erre vonatkozólag a szakértők sem képesek a kellő okmányok hiányában véleményt nyilvánítani.

Kovács Alajos déli vasúti felügyelő és *Kirchmayer* Lajos déli vasúti főellenőr mint kirendelt szakértők már 1900. évi február havában oda nyilatkoztak s azóta ama véleményüket nem is módosították, hogy a rovoncsolás helyességét meg nem állapíthatják, mert a rovoncsolásnál és pénztárvizsgálatnál jelen nem voltak s az egyes bejegyzéseket igazoló eredeti okmányok hiányoznak. — E szakértők egyértelmű kijelentése szerint a szénkénegé ára fejében a községi jegyző által beküldött 482 frt. 17 krt. *Jánszky* állomásfőnök magánélettéknél nem tarthatta magánál, akár raktáron volt még a rovoncsolás alkalmával a szénkénegé, akár nem. — A vizsgálati lelet a rovoncsolás, illetve vizsgálat megszakítása esetén lezárandó s úgy a számadó, mint a rovoncsoló által aláírandó. A mennyiben ez a jelen ügyben meg nem történt, aláírás nélkül a lelet hitelességéhez kétség fér, mert felvétele az utasításon alapuló gyakorlati eltérő szabálytalanság. — A raktár-rovncsolási jegyzék a pénztári lelethez feltétlenül csatolandó lett volna, mert annak lé-

nyeges alkotó részét képezi s a nélkül a lelet adatainak hitelessége meg nem állapítható. — Hogy az 1898. évi október hó 20-án megejtett rovoncsolás alkalmával a 17 hordó szénkénegé raktáron volt-e, a raktár-rovncsolási jegyzék hiánya miatt meg nem állapítható.

Hertelendy Béla m. kir. pénzügyi számvizsgáló mint ellenőrző szakértő már 1900. év február és március havában, tehát a rovoncsolás után másfél évvel tüzetesen megvizsgálta ezt az ügyet s már akkor sem állt módjában az összes vizsgálati iratoknak betekinteni. Az akkor alkotott szakértői véleményét a tárgyalás folyamán is fenartotta. Ez a szakértői vélemény lényegében a következő:

„Mindenekelőtt konstatálni kívánom, hogy a Máv. pénztárának ügyvitelére és a számadások vezetése az 1897. évi XX. tc. 47. és 142. §-ai, valamint az eziránt kiadott vegrehajtási utasítás IV. rész, 189. és 220. §-ai szolgálnak irányul s a Máv. részére kiadott 29. számú utasítás a fent idézett cikkei alapelveire van felvetve, s abban az 1897. évi XX. tciktől eltérő rendelkezések csakis a Máv. különleges pénztári, de nem számviteli viszonyaira vonatkoznak, a melyek közül leg-szembeötlőbb elhérés az állomási pénztáraknak egy személy által való kezelése.

Király Kálmán Máv. ellenőr 1898. év október hó 20-án a duna-Adonyi pénztárak rovoncsolására kiküldetvén, azt fogantatosította. Az általa felvett lelet panaszos állítása szerint 18 frt. 96 kr. felesleggel zárattván le, az úgy panaszos, valamint a biztos és úgy tanuval aláírattott, vagyis annak helyessége elismertetett, később pedig a lelet kiigazítattván, abban a 18 frt. 96 kr. felesleg ellenére 517 frt. 55 kr. hiány tüntetett ki.

A rendelkezéseimre bocsátott számadásokból nem vehető ki, vajjon ezen 18 frt. 96 kr. felesleg mely számadatok viszonyításából ered, mert erre egyedül csak azon előjegyzék szolgálhatna alapul, amely az állomási pénztárak befejezett rovoncsolási eredményeül ott felvételik, s az érdekeltek által aláírva az állomáson okmány gyanánt őriztetik.

Igy tehát áttérve a felvett lelet körüli bírálatra, illetve az erre már megadott szakértői véleményre, első sorban a 482 frt. terhelés beírásának időpontja állapítandó meg.

Szakértők ez iránti véleménye, hogy ezen 482 frt. 17 kr. + 30 frt. + 5 frt. 28 kr. = 517 frt. 45 kr. hiány 1898. évi október 20-án megállapított és a leletben ezen számadatokkal ugyanaznap beállítottot, nézetem szerint fenn nem állhat, mert ha ezen hiány mutatkozott volna, úgy a rovoncsoló biztosnak köteleességében áll azt számszerűleg megállapítani s a 29. sz. utasítás 204., 205., 206. §-ai értelmében a pénztár fejezetéről egy oly hivatalos elismervényt kiállítani, a melyben a számadó a hiány megállapítását elismeri és hogy azt nem fizette be. Ezen okmány az utasítás értelmében értékpapír gyanánt beszámítandó lett volna. De mert jelentékeny hiány esetén távirati értesítés is küldendő és a helyettesítés iránt is intézkedés teendő, így azon nézetemnek adok kifejezést, hogy *Király* biztos ezen felfedezett hiány esetén, mely jelentékenyebb is, nem mulasztotta volna el ezen biztosítási intézkedéseket megtenni, főleg akkor, ha tapasztalta, hogy egyéb rendtelenséggel is szemben áll.

Ebből nézetemet növeli a szakértők által az 1900. évi március 24-én felvett jegyzőkönyv 4. pontja alatt is elismert azon nyilatkozat, hogy a leletben találtakat egyes bejegyzések, amelyek más títával vannak írva és azok a 20-iki rovoncsolás után irattak be és ezen nyilatkozatukat a számadások átvizsgálása után beadott szakértői véleményükben nem módosították.

Az 1897. évi XX. tc. 81. §. világosan mondja, hogy a számadások annak bemutatása után változtatni nem szabad, így kétség fér a lelet hitelessége iránt már azon okból is, hogy annak aláírásai időpontja meg nem állapítható, mert a szakértők véleménye szerint is abban más títával történt későbbi bejegyzés észlelteti, s így a 29. sz. utasítás 194. §-ban fellektetett azon rendelkezés, „hogy a leletbe beigazított elismerés a terhelés és mentesítési különbözettel összeadattván, a két rovat közötti különbözet képezi a vizsgálat számszerinti eredményét” nem tartott be.

Ami a 30 forint + 5 forint 28 krajcár 10 + 10 frt. összeggek elszámolási részét illeti, erre vonatkozólag megjegyzem, hogy az első két tétel alatti 35 frt. 28 kr. fogyasztási cikkek *Ára* *Jánszky* állomás főnökötől volt beszedendő, s miután ez árukról szóló vasúti fuvarlevél október 20-án, vagyis a megejtett rovoncsolás napján nem volt ellátva a „kifizetett és kiadott” című festékes bélyegzővel, így ezen áruk ellenértéke ezen bélyegzők alkalmazásának hiányában nem képezhetett oly hivatalos pénzt, amelyről számadó feltehető, — s hogy azon áru ezen bélyegzők hiányában mégis panaszos tulajdonába ment át, az képezhet szolgálati kisebb vétészet, de hűtlen kezelésre egyáltalán nem vall, főleg akkor, a midőn a rovoncsoló biztos az október havi fekbér kimutatás e rovatát „nyitva” találta.

A két főtől egyenként bevett 10 + 10 frt. vonatkozólag megjegyzem, hogy ezen összeg bevezetése a számadásba előfordult, a mennyiben október 7-én és 17-én a pénztári naplóba bevételbe felvételtek, de hogy annak 20 frt. összeadási hibája származván annak felderítése, illetve konstatálása panaszosnál annál kevésbé tűnhetett fel, mert az államvasut pénzszakértőjében magán tulajdonát képező értékeket is szokott tartani, s ép ezen összeadási hibából eredő különbözet gyanújánál előálló 20 frtot saját pénzenek is gondolhatta, már azért is, minthogy felelőtlenség: több kisebb szabálytalanságra igen — de hűtlen kezelésre nem vall.

A vád alapját képezte egyéb sikkasztásnak és csalásnak jelzett cselekkre a jelen alkolmal nem terjeszkedünk ki.

Kecázán Izidor törvényszéki bíró elnöklete mellett folyik a tárgyalás. *Madarassy* és *Sohár* szavazó bír: vannak segítségére az anyagi igazság kihámozásában. A vádhatóságot *Bors* János ügyész képviseli, míg a védői tisztelet *Dr. Zboray* Miklós budapesti ügyvéd, országgyűlési képviselő, a néppárt e jeles és agilis tagja tölti be. Ismeri a per hatalmas anyagát s a nagyon is bonyolalmas vasúti kezelésben szinte bámulatos szak-tudással hatol az ügy mélyére s a vasúti utasítások és szabályok egész halmazával szorítja sarokba a tanuként szereplő előkelő állású magyar államvasúti tisztviselőket.

Az ügy érdemi tárgyalásában nem bocsájtunk, ezzel nem foglalkozunk most, mert pre-judikálni a bírósági ítélet előtt nem akarunk. Midőn e sorokat írjuk, a bizonyítási eljárás közeledik a befejezéshez. Ez alkalommal az előrebocsájtottak után az ügynek egy szégyenletes és nagyon is kétségbejítő momentumára kell mutatnunk.

Mindazon okmányok, vagy — mondjuk — ügyiratok, a vizsgálati iratoknak mindanna mellékletei, melyek bizonyító erővel bírnak, a vizsgálat során a vasútnál elvesztek. Ha az október 20-iki rovoncsolás alkalmával gyanut keltő jelen-séget észlelt *Király* ellenőr, pláne ha a hiányt konstatálta is, a 29. számú utasítás értelmében köteles lett volna a hiányról elismervényt venni, azonnal helyettesítést kérni s annak megérkezéig neki mint vizsgálónak a pénztárt vezetni. Ezt nem tette. Elutazott Szombathelyre, Budapestre, aztán két nap mulva Adonyba s *Jánszky* csak 10 nap mulva függesztetett fel állásától. Mikor pedig kereste az igazát, akkor a vizsgálatra vonatkozó lényeges iratok hiányoztak. Ez sem nem szabálytalanság, sem nem tévedés, nem is véletlen, hanem bűn. Egy ember reputációjáról, hivatali állásáról, kenyereiről, becsületéről volt szó, az iratoknak tehát csak úgy szőrénszálán el-tűnni nem lehet.

De hogy mily könnyelműség jellemzi az egész eljárást, eléggé igazolja a főtárgyalás folyamán kihallgatott Máv. tisztviselők vallomása. *Perlerdi* Ferenc a számosztály főnöke nyugodt lélekkel kijelenti, hogy láttamozta a leletet a nélkül, hogy belekukkantott volna. Hogy a vizsgálatra vonatkozó iratok a vizsgálat befejezéig megőrzendők, azt nem tudja. Hogy a raktár-rovncsolási jegyzéket az utasítás expressis verbis a pénztári lelet lényeges alkotó részének tekintti, azt sem tudja. Szerinte a raktárrovncsolási jegyzék afele „gáz-cédula”, szóval lényegtelen semmi. Hogy helyes volt-e a vizsgálat, még azt sem tudja, mert ő mint a számosztály főnöke ehhez nem ért, hisz neki szakreferensek referálnak. Vagyis neki semmit sem kell tudni, mert főnök, mert

nagyúr, neki csak a fievét kell aláírni. Na már bocsánat a kitételért, de biz ehhez egy automata szerkezetű írógéppel ellátott fabázis is elégséges. És nem érdektelen, hogy *Polyondi Gusztáv szombathelyi fi-lelvezető is szégyenpír nélkül jelentette ki, hogy az utasításokat ő sem ismeri.* Hát valóban nagy kár volt néhány „Máv” baktort be nem citálni, talán azok tudnak valamit az utasításokból?!

Egyelőre csak még egy tanu vallomását regisztráljuk.

Pável István duna-adoronyi kereskedő elmondta, hogy Jánkszy állomásfőnök felfüggesztése után három vasuti tisztviselő kereste fel a lakásán. Ő szívesen látta s megvendégelte az érkezőket, nem tudta, mi járhatnak. Bort nem szokott inni, meg is ártott neki. *Mikor már a bor erőt vett rajla, Jánkszy működése ellen egy nyilatkozatot kértek tőle s mikor kijelentette, hogy erre nem képes, a három ur a nagy korcsmába ment, ott megírták a Jánkszy működését megbélyegző nyilatkozatot s azt vele aláírták.*

Ha ez így történt, akkor az a három ur, kiknek nevét még ma nem tudjuk, a leggyalázatosabb munkát végezte. Jánkszy tisztviselőtársuk volt s még ha vizsgálót vezetett is ellene, a kollektíváltás rovására berugtatni egy embert s egy távolléteben készült nyilatkozatot vele aláírni, minősíthetetlen eljárás. Ez ellenkezik az uri felfogással, gavallériával, de ellenkezik a helyes igazságérzettel is. Erre még visszatérünk, ha legközelebbi számunkban a büntügy előzményeivel és teljes anyagával foglalkozunk.

Ily súlyos körülmények között áll ma itélő bírái előtt Jánkszy I. László! Nem védjük! Ha bűnös, vegye el büntetését. Elvesztette már az állását, meghurcolták nevét, sárral dobálták a becsületét, kinezítik egy bűnper izgalmaival 5 év óta! Ha nem elég még e büntetés, ha bűne még többet érdemel, a megsértett jogrend védelmére kérjen még büntetést a vád szava! **K. B.**

UJDONSÁGOK.

— **A vértanúk szobra.** Nem tudjuk eléggé dicsérni azt az üdvös mozgalmat, amely azon célból indult meg, hogy a Vértanúk szobra halottak napján délelőtt egy kis hazafias ünnepség kíséretében megkoszorúztassék. Tegnap már megkezdődött a meghívók szétküldése, amely városunk valamennyi intézményét meghívja a nemes mozgalomban való részvételre és a koszorút is a város polgársága nevében fogják a szobron elhelyezni. Koszorúrói már gondoskodva van; annak ára lelkes adakozásból gyűlik össze. Az ünnepségből pedig, reméljük, a helybeli dalárdák is kiveszik részüket, sőt általában, a szép eszme lelkes fogadtatásából itélve igen szép sikert jósolhatunk az ünnepségnek, amely a mai börtviszonyok közt éppen kapóra jött, hogy vele kimutassuk őszintén, nyíltan hazafias érzelmeinket, távol minden tüntetéstől, minden erőszakoságtól, hanem tisztán hazafias lelünk fölbuzdulására hallgatva.

A meghívókban azonban, amely nemcsak az egyesületeket, hanem az egyes polgárokat is bevonja fölszólításába, az is megvan említve, hogy ez ügyben egy nyilvános értekezlet fog tartani holnap, pénteken este a Széchenyi-utcai Tremkő-féle vendéglőben, ahol — amennyiben ez az idő rövidsége miatt lehetséges — az egyesületek, körök és egyéb intézmények képviselői jelenhetnek a mozgalomhoz való csatlakozásukat. Egyszeresmind, ha lehet, az ünnepély végleges programja megállapíttatik. Ha pedig a jelentkezések ezt még nem teszik lehetővé, egy szűkebb körű bizottság fog az ünnepély végleges programjának megállapítására kiküldetni.

Amidőn a hazafias, nemes eszme buzgó támogatását, úgy az összes intézményeknek, mint egyeseknek pártfogásába ajánljuk, egyszeresmind

az ünnepséggel emelése céljából mi is igen helyesnek tartanánk, hogy a testületek, egyletek, körök, intézetek stb. saját zászlóik alatt jelenjenek meg.

— **Egy régi tanító halála.** Megdöbbenve hallja mindenki a hírt, hogy *Takáts Ferenc*, belvárosi fiúiskolai tanító, a fehérvári tanítókak egyik legrégebbi és legkiválóbb tagja, váratlanul elhunyt Budapesten. Az erőteljes, ruganyos járásu férfi, a ki mint a főgimnázium növendékeinek hosszú időn keresztül tornatanára szerepelt, ma tehetetlen, csendesen pihenő halott. Régi vesebaja ölte meg. Az utóbbi időben egészen elgyötörte a szenvedés s a budapesti klinika kellett utaznia. Szombaton Réczey, a kiváló sebész megoperálta s úgy látszott, hogy szerencsével. Így írta haza feleségének s még tegnap délelőtt 11 órakor is ily értelmű levelet kapott az aggó anyja fától. Félórával később megérkezett a sürgöny, mely az éjjel bekövetkezett halálát jelentette. Holttestét az éjjel hazahozták.

— **Plossek pénzügyigazgató önkényű eljárása.** A száraz tényállás a következő: Plossek Ferenc pénzügyigazgató főhatósága alatt levő egyik tisztviselő ellen fegyelmi eljárást indított s elsőfokú fegyelmi eljárási határozattal el is marasztaltatott. Az elítélt tisztviselő dr. *Csöppentzky Mihály* ügyvédet bízta meg ezen fegyelmi ügyben a jogi képviseléssel. Mi természetesebb, mint hogy dr. Csöppentzky első sorban az összes iratok betekintésével kezdte volna meg működését, ha Plossek pénzügyigazgató tisztában lett volna hivatali kötelességével, másrészt pedig a szolgálati utasítással. Mivel azonban Plossek pénzügyigazgató sokkal függetlenebb hatalom a saját hatalmi körletén, hogysem az utasításokkal törődne, hát egyszerűen megtagadta az ügyvéd kérelmét s az ügyiratok betekintését, tanulmányozását meg nem engedte. Az ügyvéd akkor írásban terjesztette be kérelmét. Plossek pénzügyigazgató még ekkor sem tartotta szükségesnek respektálni a törvényt, hanem egyszerűen a Szolgálati szabályok 71. §-ára való hivatkozással elutasította az ügyvédet írásbeli kérelmével. Az ezen említett szakaszban foglalt utasítás szerint a tisztviselő köteles a hivatalos titkot gondosan megőrizni. Ez tökéletesen igaz, mint a hogy igaz az is, hogy Plossek pénzügyigazgatónak tudnia kellett volna azt is, hogy ha vizsgálát esetén hivatali könyvek eredeti betekintésének megengedése szükségeltetnék vagy valamely vádlott által kéretnék, az éber őrködés mellett történjék, hogy teljes épségük biztosítva legyen. Ugyanezen elővigyázati rendszabályok alkalmazandók, ha egyéb vizsgálati okmányok készítése szükségeltetnék vádlottak vagy mások számára. A szabályok tehát nem tiltják, nem is tiltathatják az ügyiratok betekintését, csak szigorú elővigyázatot követelnek. Ennek dacára Plossek pénzügyigazgató megtagadta a kérelmet, mire dr. Csöppentzky az ügyvédi kamara utján kért jogorvoslatot. De hát hová jutunk már! Egy szabad jogállam szabad, független polgárának szabad jogvédelme elé miképp gördíthet akadályt egy hivatalfőnöknek zsarnoki önkénye? Az ügyvédi kamarának erélyes szereplését várjuk, addig is kötelességszerűleg kérdezzük, mikor lesz határa Plossek Ferenc pénzügyigazgató hatalmi túlkapásainak?

— **Tantestületi gyűlés.** Lapunk szombati számában ily cím alatt közölt cikk, mely az érdekesperi körületben, Budafokon tartott tanítói gyűléssel foglalkozik, némi kiegészítést igényel, a mennyiben hiányzik belőle a tanítótestületnek *Kereskenyi Gyula*, érdekesperi-plebánostól, a kerület egyházmegyei tanfelügyelőjétől való bucsuja, a melyet megható szavakkal Schmall Zsigmond törökbalinti tanító tolmácsolt társai nevében. Az igazság érdekében megjegyezzük azt is, hogy a központ által kitűzött tételre beérkezett legjobb

mű jutalmazására nem Heller Iván, hanem Weicher Miklós törökbalinti plebános ajánlott fel egy 20 koronás aranyat.

— **A Szekesfehérvári Hírnap** a következő szíves szavakkal ajánlja olvasói figyelmébe és jóindulatába lapunk felelős szerkesztőjének a napokban megjelent „Hét országon keresztül” című művét:

Hét országon keresztül. Utiemlékek spanyolországi utamból. Írta: Bilkei Ferenc, a Fejérmegyei Napló szerkesztője. A nyár folyamán dr. Faludi Miksa FKI. igazgató egy érdekes tanulmányutat rendezett Spanyolországba. Az utazó társaságnak egyik tagja Bilkei Ferenc, a Fejérmegyei Napló szerkesztője nemcsak átélte az ut szépségeit, de azokat egy vaskos 160 oldalra terjedő könyvben megírta és ezáltal az utazásnak maradandó emléket nyújtja. Az utazás leírásának részletei megjelentek ugyan a Fejérmegyei Napló tárcacsoportjában, mindazáltal újabb kedves olvasmányt képeznek, különösen azok részére, kik az utleírásokat nem száraz előadásban, hanem színes és szellemesen megírt képekben kedvelik. Bilkei Ferenc utleírása szinte kalajdoszkop-szerű panorámában tárja elénk a bejárt vidéket, városokat, a természeti szépségek sorozatát és tola oly élénk, vonzó, hogy a ki az utleírásokat olvassa, meglevenülmi látja maga körül a világot. Az utleírás, mely csinos kiállításban jelent meg, valóságos esemény a helyi irodalomban és megérdemli, hogy szétkapkodják. Ára 1 korona 50 fillér. A kik szép, kellemes és e mellett tanulságos utleírást óhajtanak olvasni, s ajánljuk, hogy e könyvecskét vegyék meg.

— **Katonazene.** Mint már jeleztük, a Fekete Géza tulajdonát képező Otthon kávéházban, a tél folyamán szombatonként a helybeli honvédeknek hangversenyez. F. hó 24-én, azaz a legközelebbi szombaton fényes zeneestélyre van kilátás, a mennyiben a műsorban egészen új darabok vettek fel. Midőn a közönség figyelmét erre felhívjuk, csak kötelességet teljesítünk.

— **Eg Pákozdi!** Egy idő óta Pákozdon a tüzeset nagyon gyakori. Valószínű, hogy gonosz kezek munkája éjti rémületbe időnként Pákozdi lakosságát s bár minden épkezláb ember éber óra a maga portájának, a tüzesetek újra ismétlődnek a nélkül, hogy a tettest sikerülne elcsíni. F. hó 20-án vagyis kedden délelőtt ismét világgá repült a rémhir: Eg Pákozdi! A nagy szélvihárban a legnagyobb veszélytől és pusztítástól lehetett tartani az első pillanatban, azonban csakhamar kitudódott, hogy Csen József udvarán egy szalmakazal fogott tüzet, melyet azonban néhány perc alatt sikerült elfojtani. Ezt örömmel, de nem minden megjegyzés nélkül vesszük tudomásul. A pákozdi előjáróság a legcélszerűbb tűz alkalmával siet segítséget kérni a helybeli tűzoltóktól. Ha nagy tüzveszedelemre van kilátás, indokolt ez a segélykérés, egyébként nem. Gyors egymástutásban két alkalommal alarmozta Pákozdi előjárósága a helybeli tűzoltókat kellő indok nélkül, a mit sehogyan sem helyeselhettünk. Talán nem ártana felhívni erre az alispáni hivatal figyelmét s figyelemzetni Pákozdi község érdemes előjáróságát.

— **Névváltoztatás.** Steiner Jenő dunapentelei illetőségű budapesti lakos járásbírói díjnak vezetőnévét helygimnásztéri engedéllyel „Szabadosra”-ra változtatta.

— **Az olcsó bor.** Polihmann Mihályné moóri lakos neve egyszer már szerepelt a nyilvánosság előtt. Olcsó bort kínál műnek-fának, fel is veszi rá az előlegeket, a bort aztán várhatják. Legutóbb Körösy Gyula helybeli lakost akarta befogni, de nem sikerült. Körösy ugyanis belement az alkuba s rögtön küldte is az inasát a borért. Az asszony bekerült a kelepccébe s aztán a rendőrség kényelmes börtönébe, a honnan csak 8 nap mulva mehet Móra-ra rendőri asszisztencia mellett.

— **Az önműködő vasuti kapcsoló bemutatása.** Felkérés folytán közöltük, hogy a Fodor Antal-féle önműködő vasuti kapcsoló bemutatása f. hó 19-ikére tervezetett. Utóbb vett értesülésünk szerint a tervebe vett bemutatás e hó 26-ára, hétfőre halasztottat.

Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy az évnegyed elején előfizetéseiket esetleg hátralékaikat beküldeni kegyeskedjenek.

— **Kérelem.** Felkértem mindazok, kik a Havranek József polgármester jubileuma alkalmából rendezendő társasvacsorára aláírási íveket vállaltak, ezen íveket legkésőbb f. hó 25-én d. e. 11 órakor Reé István rendőrfőkapitányhoz juttassák. — A tisztelgésre vonatkozó jelentkezések ugyan ezen határnapig Polczér Péter gazdasági tanácsosnál eszkozlendők.

— **Kitüntetett galambok.** No lám! ilyenünk is van. Turbékoló szerelmet valló, kényeskedő, sétáló, bukfenceket vető, fehér tollu, sima tollu, ragyogó tollu galambok. Azaz hogy nem is a miénk, hanem Krammer Győző, rendőrségi kiadóé, A ki mikor a füledt, nyomott, hivatalos levegőtől megszabadul, a mikor nem vesződik a rendőrség rossz embereivel, elmegy haza, a hol az embereknél sokkal jobb, sokkal szelidebb, sokkal hűségesebb állatok várják, az ő turbékoló jó barátai, a melyek körülrepdesik, rászállanak a vállára és tenyeréből csipegetik a piros tiszta buzaszemeket. Annyira szépek, annyira kiválóak, hogy a gazdájuk bátran dicsőkedni is mer velük, nemcsak Fehérvárot, hanem ország-világ előtt is. Két héttel ezelőtt levitte őket Nagybecskerekre, Torontálmegyébe a kiállításra. S a gazdasági kiállítás zsűrije nyönyörködve szemlélte a szépséges szép állatokat s egy szép ezüst éremmel tüntette ki őket. Azaz nem is őket, hanem a gazdájukat, a ki annyira szereti őket s olyan szépre, kedvesre mindenkinék a gyönyörűségére felnevelte őket. Lám! milyen hálásak a galambok!

— **A polgárdi-pótvásárt** a kereskedelem-ügyi m. kir. miniszter a székesfehérvári vásár közelsége miatt nem engedélyezte.

— **Betörések.** Kedden éjjel Pollák Armin Lakatos u. 2. sz. házában betörők próbáltak szerencsét, de szerencse nélkül. Először a Neubarth-féle ékszerüzlet vasajtáját, majd az ablakot fessegették, a műtét azonban sehogyan sem sikerült. Ekkor a falat akarták kiánsni s az így nyert részen óhajtottak az ékszerüzletbe hatolni s valószínűleg kifogytak már az időből, csak fél munkát végeztek s távoztak anélkül, hogy zsákmányra szert tehettek volna.

Az éjjel Stern Béla buzatéri fűszerkereskedőnél az előbbihez teljesen azonos módon törték be. Itt is a boltajtónál kísérlelték meg először a betörést, de nem sokáig maradtak e terv mellett, az udvarról hatoltak be a boltba. Az ablak alatt ugyanis kiásták a falat s az üzlet pénzes fiókjából mintegy 150 koronát elvittek. A tettes a helyi viszonyokat feltétlenül ismerte, mert tudta, hogy az ablak belső fatáblája feltartoztatta volna utjában, azért választotta a hosszadalmasabb, de eredményesebb betörési eljárást. A rendőrség széles körben megindította a nyomozást.

— **Tanárok gyűlése városunkban.** Havranek József polgármester még szeptember 26-kán kelt átirattal meghívta a Kereskedelmi szakiskolai tanárok országos egyesületét, hogy jövő 1904-iki közgyűlésüket városunkban tartsák meg. Az egyesületi legutóbb tartott közgyűlésen a meghívást elfogadta és így jövő évben városunkban fognak gyűlésezni.

— **A városnál betöltendő irnoki állásra** eddig a következők adták be pályázati kérvényüket: Ambach Ferenc rendőrségi díjnok, Balogh József honvéderőmester, Huszár András szolgabírói újnok (Tamási), Horváth Károly csendőrmester, László József volt jegyző és aggintézeti tag, Palágyi Sándor községi jegyző (Tokaj) és Réthy Kálmán volt jegyző.

— **Tánciskola megnyitása.** Bauer Antal Zsigmond okl. tánctanár, a ki városunk intelligens közönségének gyermekeit az elmúlt téli szezonban oly szép sikerrel oktatta, az idén november 3-án nyitja meg tánciskoláját. Rendkívüli előnyére szolgál, hogy iskolája számára e szezonra *Marosi Lajos* kiérdemült tánctanár helyiségeit (Szt. István-utca 11. sz.) szerezte meg, melyek úgy a táncitanítás sikerére, valamint a közönség kényelmét illetőleg a legkényesebb igényeknek is megfelelőek. Beiratkozni lehet naponként Bauer A. Zsigmondnál (Iskola-utca 8., Paulovits-ház.) Itt megjegyezzük még, hogy a gyermekek számára a délutáni órákban nyit kurzust, a felnőttek részére pedig este 8 órakor kezdődik a tanítás. Diákok részére 5-től 7-ig tart az előadás.

— **Állatgyógyászat.** Sár-Egres községben a lépfene kiütött, Pusztá-Egres községhez tartozó Őrs pusztán és Vajta községben a sertésvész megszűnt.

— **Megadta neki.** Egy falusi paraszt a városban járva, a gyógyszerár előtt haladt el. Kiváncsi lévén, megállott a gyógyszerár előtt s a nyitott ajtón nagy szemekkel bámult be. A gyógyszerész haragos lévén, ráordult:

— Mit bámul!

— Csak körülnéztem, hogy mi van itt eladó?

— Ökröket árulunk: jöjjen...

— Ugy látom, jól megy az üzlet — végközbe a paraszt — mert már csak egymaga maradt.

— **Műszaki iroda.** Berényi Győző és Farkas Zoltán okleveles mérnökök *műszaki irodája* Székesfehérvárot *Kossuth-utca 20. sz.* alatt *Élűdálja mindenféle mérnöki munkát teljesítését*, u. m. felmérést, parcellázást, tagosítást, tervezéseket, építkezést stb. — Műszaki ügyekben szakértőül ajánlkozik.

— **Lopás fényes nappal.** Vidor Izidor Szőgyény-Marich-utcai ruhakereskedő üzlete előtt kiaggatott ruhák közül tegnap délelőtt a hetivásár folyamán két női kabátot 44 korona értékben elloptak. A rendőrség hiába kereste az ismeretlen tettest, eddig nem akadt nyomára.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Ismerlek érdeklőd. Igaza van, ez a nagyon furcsa ügy nem került el a mi figyelmünk, most azonban jelenlegi stádiumában ez ügygel nem foglalkozunk. Biztosra veheti azonban, hogy „Az országos izraelita irodalmi társaságunk” egy helyi lappal szemben tanúsított magatartása törvényes lehet, méltányos azonban nem. Epen ezért részletesen fogjuk ezt a geschfetre alapított irodalmi kereseti pert ismertetni.

3173 szám.
tkv. 1903.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vaáli kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fejérmegye központi árverésztára végrehajthatóak Friezenhahn György végrehajtható elleni 600 korona tőke követelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék (a vaáli kir. bíróság) területén levő az ettyeki 131. sz. betétben A 1. 1—7. sorsz. ingatlanra 971. korona ugy az alcshuthi 787. sz. betétben A 1. sorsz. végrehajtható szemvedett tulajdonul jegyzett ingatlanra 89 kor. ezennel megállapított kiküldési árban elrendeltetik azzal, hogy az ettyeki 131. sz. betétben C. 1. a. Friezenhahn György (nős Mülner Annával) javára bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik ugyan, a mennyiben azonban az ingatlan ezen szolgalmi jog fentartásával oly árban adatnék el, mely a szolgalmot kivi bejegyzését megelőző teher telek fedezete szempontjából megállapított 1000 korona összeget meg nem ulti, az árverés hatálytalanná válik és ezen ingatlan a szolgalmi jog fentartása nélkül a kitűzött határnapon újban elárvereztetik, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi november hó 6. napján délelőtt 9 órakor** Ettyek közösgházánál, illetve **délutáni 3 órakor** Alcsuth közösgházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 97 kor. 10 fillért és 8 kor. 80 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vaálon, 1903. augusztus 19-ik napján. A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Mészáros Imre,
kir. albiró.

Piaci árak:

1903. évi október hó 21-én.

Buza	14.60—15.
Rozs	11.60—12.
Árpa	11.60—12.
Zab	11.40—11.60.
Tengeri uj	10.—40

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy lakásom és

férfi szabó-műhelyem

Kossuth-utca 3. sz. (1. emelet) alá helyezem. — A legszebb és legdivatosabb ruhákat a legjobb bel- és külföldi szövetekekből jutányos áron készítek. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérve kiváló tisztelettel

Hornik Ádám, férfiszabó
Kossuth-utca 3. I. emelet.
(Kölcsön-egylet épületében.)

Öreghegyi új bor
zárt palackokban, literje 30 kr.-ért kapható
Galambos Istvánnál
Kórház-utca 6. sz.

Malátacakes

minden egyéb liszt hozzáadása nélkül tiszta malátából készült tea- és erőtápsütemény. 1 nagy doboz 2 kor., 1 kis doboz 50 fillér.

Malátalikőr

tiszta malátakivonatból készült erősítő és üdítő likőr. A likőrök királya. 1 palack 2.30 kor.

Malátakeserű

tiszta malátából, malátakivonatból és a leghathatósabb gyöngynövényekből készült páratlan hatású gyomorerosító és étvágygerjesztő. 1 palack 2.30 kor.

Malátabrandy

tiszta malátából készült erős férfital. Kitűnő élénkítő és frissítő hatásánál fogva nélkülözhetetlen minden túleröltetés után. 1 palack 3.75 kor., 2 kor. és 95 fillér.

Malátarum

valódi jamaikai rummal és tiszta malátával készült. — Teához a legjobb rum. 1 palack *** 2.30 kor. ** 2.10 kor. * 1.80 kor.

Malátakivonat-cukorka

tiszta malátakivonattal készült leghathatósabb szer köhögés, rekedtség és hurutos bántalom ellen.

Számos elismerés orvostanároktól, orvosoktól és magánfelektől.

Kaphatók Székesfehérvárot:

Kovács Pál, Simon György, Szigety Testvérek, Pinkás Zsigmond és Fiai, Göndör Samu, Deutch Adolf F., Flits Pál Fia, Reinitz Lipót, Berényi Mór czégeknel.

A „Szent Anna” Malátakeserű poharanként kapható Závodnik Sándor czukrászdájában.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.